

Jerzy Pyrgała

Kobylniki, pow. Busko. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 3, 194-195

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KOBYLNIKI, pow. Busko
Stanowisko 2

Zespół Badań nad Polskim
Sreńowieczem UW

Badania prowadził dr Jerzy Pyrgała. Finansował Zakład Badań Polskiego Sreńowiecza UW. Drugi sezon badań. Osada otwarta z okresu halstaacko-lateńskiego i późnego okresu wpływów rzymskich.

W okresie od 4.VII do 2.VIII.1969 r. odsłonięto i wyeksploatowano powierzchnię 400 m² osady. W przeciwieństwie do badań ubiegłorocznych, które miały charakter wstępny, w roku bieżącym zastosowano metodę odkrywek wielkopłaszczyznowych. Siedem wykopów /1 o powierzchni 1 ara oraz 6 o powierzchni 0,5 ara każdy/ usytuowanych na osi N-S tworzyło jedną płaszczyzną odkrywkową skierowaną w zachodniej części osady od krawędzi doliny Nidy w kierunku centrum osady.

Warstwa kulturowa odznaczała się sporą, bo sięgającą do 1,5 m miąższością. Wytworzona została w środowisku grubej, próchnicznej struktury podglebia, przez co czytelność jej układu stratygraficznego w wielu przypadkach sprowadzała się do zera. Występujące w tych warunkach obiekty mieszkalne uchwytnie były dopiero w marglu, stanowiącym podłoże geologiczne.

Z okresu halstaacko-lateńskiego odkryto i sbadano 30 jam magazynowo-odpadkowych. Były to obiekty okrągłe o głębokości 1 - 1,5 m, zawierające spore ilości materiału sabytkowego. Składała się głównie nań ceramika z licznie występującymi fragmentami naczyń sabytkowych oraz kości zwierzęce. Z innych sabytków to: kościane szydła i skrobacze, ciężarki tkackie oraz minimalne ilości trudnych do określenia ich funkcji fragmentów.

W warstwie z późnego okresu wpływów rzymskich nie udało się

w roku bieżącym uchwycić żadnych sarysów konkretnych obiektów nieruchomych. Uzyskano natomiast materiał ceramiczny reprezentowany przez całe naczyńia toczsone na kole, występujący luśno w warstwie.

Tegoroczne badania potwierdziły wyniki prac ubiegłorocznych o występowaniu na tym stanowisku dwóch różnych chronologicznie osad: jednej - halsztacko-lateńskiej, drugiej późnorzymskiej z materiałem analogicznym chronologicznie i typologicznie do materiału z badań w ubiegłych latach osady na stanowisku 1.

KOŁOZĄB, pow. Płódek.
Stanowisko 3

Zakład Polskiego Atlasu
Archeologicznego IHKM PAN

Badania prowadził dr Jerzy Pyrgała. Finansował IHKM. Szósty sezon badań. Cmentarsysko ciałopalne z późnego okresu lateńskiego óraz wczesnego i późnego okresu wpływów rzymskich.

Kontynuowano badania zacęte na tym stanowisku w roku 1962 w przerwami w 1963 i 1966 roku. Tegoroczne prace obejmowały obszar głębokich peryferii cmentarsyska. Celem ich było uchwycenie maksymalnej ilości grobów luśno już rozrzuconych na peryferiach obszaru cmentarsyska i sąsiadującej z nim osady /Kołoząb st. 1/, stánowiących swartą w układzie osadniczym formę przestrzenną.

Badania skoncentrowały się głównie w północnej i wschodniej osęci cmentarza. Ogółem wyeksplorowano 700 m² powierzchni obiektu. Odkryto 12 grobów ciałopalnych, jamowych, z czego 3 o metryce późnolateńskiej, a 9 datowanych ogólnie na okres rzymski óraz 6 jam o nieokreślonej funkcji i bardzo ubogim inwentarzu.